

JOR 2012/364

Rechtbank 's-Gravenhage, 14 september 2012, ECLI:NL:RBSGR:2012:BY5742

Pauliana, Verkoop onroerende zaak aan echtgenote, Koopsom wordt omgezet in lening en bij levering kwijtgescholden, Benadeling van schuldeisers, Wetenschap van benadeling, Tussenvonnis

Instantie Rechtbank 's-Gravenhage
Datum 14-09-2012
Publicatie JOR 2012/364 (Sdu JOR), aflevering 12, 2012
Zaaknummer HA ZA 10-2783
Rechtsgebied Insolventierecht
Rubriek Financiering, zekerheden en insolventie
Rechter mr Van der Helm
Direktbank NV, als rechtsopvolgster van Fortis Hypotheekbank NV, te Amsterdam,
eiseres,
advocaat: mr. R.J.G. Mengelberg,
Partijen tegen
1. R. Aantjes te Rotterdam,
2. A. Aantjes-van Geel te Rotterdam,
gedaagden,
advocaat: mr. R.J.G. Bäcker.
Regelgeving B.W. Boek 3, artikel 45

Samenvatting

De machineruimte is uiteindelijk feitelijk om niet aan gedaagde sub 2 geleverd. Weliswaar zijn gedaagden een koopsom overeengekomen, maar door omzetting van de koopsom in een lening en de directe kwijtschelding daarvan bij de levering heeft gedaagde sub 2 een vermogensbestanddeel verkregen zonder dat daar enige vergoeding in het vermogen van gedaagde sub 1 tegenover stond. Door de verkoop en levering van het machinehuis aan gedaagde sub 2 is zodoende een vermogensbestanddeel met een waarde die aanzienlijk hoger lag dan de (niet betaalde) koopsom van € 72.000 uit het vermogen van gedaagde sub 1 gevloeid zonder dat daar enig verhaalsobject voor terug kwam. Daarmee is een belangrijke verhaalsmogelijkheid voor de schuldeisers van gedaagde sub 1 verloren gegaan. Het bewijs van haar stelling dat gedaagde sub 1 wetenschap had van benadeling, rust op de bank. Aangenomen wordt dat op geen enkele wijze was verzekerd dat na verkoop en levering van de machineruimte aan gedaagde sub 2 enige betaling of anderszins enige opbrengst daarvan in het vermogen van gedaagde sub 1 zou terugvloeien. De positie van gedaagde sub 1 op het moment van verkoop van de machinekamer aan gedaagde sub 2 was daarbij bepaald niet rooskleurig. Niet alleen was hij werkloos geraakt en kon hij de maandelijkse hypotheeklasten niet meer opbrengen waardoor er een reeds forse achterstand was ontstaan, maar ook stond de woning volgens zijn eigen opgave op dat moment te koop voor € 895.000 en lag het dus in de lijn der verwachting dat (i) de bank wegens het uitblijven van de maandelijkse betalingen tot uitwinning van haar zekerheden zou overgaan en (ii) de woning daarbij onvoldoende zou opbrengen om de openstaande schuld, die op dat moment de vraagprijs en, naar moet worden aangenomen dus ook de verwachte opbrengst van de woning al overschreed, te voldoen. Daarmee was voor gedaagde sub 1 te voorzien dat ook de (opbrengst van de) machinekamer nodig zou zijn om zijn schuldeisers te voldoen. Door die opbrengst uit

handen te geven kon de conclusie slechts zijn dat er voor de schuldeisers onvoldoende verhaalsobjecten zouden overblijven en dus dat zij benadeeld zouden worden. Uit deze onweersproken feiten moet worden afgeleid dat gedaagde sub 1 wetenschap van benadeling had.

Uitspraak

(...; red.)

2. De feiten

2.1. Op 13 december 2001 heeft Aantjes met zijn toenmalige echtgenote het appartementsrecht aan de Woubrugseweg 78a te Alpen aan den Rijn gekocht. Dit appartementsrecht zal hierna worden aangeduid als "de woning". Aan Fortis werd een recht van hypotheek verleend op de woning tot een bedrag van maximaal € 1.123.750,- als zekerheid voor de tot aankoop van de woning door Fortis verstrekte lening van € 725.000,-.

2.2. Aantjes heeft ook met de aan Fortis verwante vennootschap Fortis ASR Praktijkvoorziening overeenkomsten van geldlening gesloten, tot zekerheid van de nakoming waarvan hij aan Fortis ASR Praktijkvoorziening eveneens een recht van hypotheek op de woning heeft verleend.

2.3. De woning met de daaraan verbonden lening en het recht van hypotheek werden bij de echtscheiding van Aantjes en zijn toenmalige echtgenote in 2006 aan Aantjes toebedeeld. De lening aan Aantjes is toen verhoogd tot € 875.000,-.

2.4. Op 2 juni 2008 is aan Aantjes geleverd het appartementsrecht aan de Woubrugseweg 78 te Alphen aan den Rijn. Dit appartementsrecht, dat grenst aan de woning, zal hierna worden aangeduid als "de machineruimte". Aantjes verkreeg de machineruimte voor de koopsom van € 70.000,-. Ten behoeve van die aankoop heeft Aantjes bij Arenda Bank een persoonlijke lening verkregen.

2.5. Op 1 februari 2009 is Aantjes werkloos geworden. Zijn inkomen is gedaald tot € 1.600,- netto per maand bij maandelijkse hypotheeklasten van € 3.000,-.

2.6. Op 6 januari 2009 is Aantjes door Fortis ASR Praktijkvoorziening aangeschreven in verband met een achterstand in de rente-betaling van, op dat moment, € 5.977,50 en is hij gesommeerd die in te lossen. Op 22 juni 2009 is Aantjes aangeschreven in verband met een tot € 20.959,03 opgelopen achterstand.

2.7. Op 9 april 2009 heeft Aantjes de machineruimte verkocht aan E.A. Jansen voor een koopprijs van € 262.500. De voor 15 augustus 2009 voorziene levering aan Jansen heeft geen doorgang gevonden.

2.8. Op 29 mei 2009 zijn Aantjes en Van Geel getrouwd onder huwelijkse voorwaarden. Ook op 29 mei 2009 heeft Aantjes de machineruimte aan Van Geel verkocht voor een koopsom van € 72.000,-. Op dat moment bedroeg de achterstand aan Fortis en Fortis ASR Praktijkvoorziening samen € 18.761,11.

2.9. Op 17 december 2009 is de machineruimte aan Van Geel geleverd. De koopsom van € 72.000,- is daarbij omgezet in een lening en die lening is op gelijke datum kwijtgescholden. Op dat moment bedroeg de totale achterstand aan Fortis en Fortis ASR Praktijkvoorziening samen € 38.398,73. De totale schuld aan Fortis en Fortis ASR

Praktijkvoorziening bedroeg op 9 juli 2010 € 949.472,92 bij een hoofdsom aan leningen van € 885.000,- (500.000,- + 225.000,- +100.000,- + 60.000,-).

2.10. Op 21 januari 2010 is de onderhandse verkoopwaarde van de woning getaxeerd op € 635.000,-. Op 24 maart 2010 is de onderhandse verkoopwaarde van de machineruimte getaxeerd op € 155.000,-.

2.11. Bij (dagvaardings)exploit van 9 juli 2010 heeft Fortis de tussen haar en Aantjes bestaande overeenkomsten van geldlening met nummers K18712-01 en K18712-02 opgezegd. Voorts heeft zij de op 29 mei 2009 tussen Aantjes en Van Geel gesloten koopovereenkomst met betrekking tot de machineruimte vernietigd.

2.12. Fortis heeft conservatoir paulianabeslag doen leggen op de machineruimte.

3. De vordering

3.1. Fortis vordert, na vermeerdering van eis waartegen Aantjes c.s. zich niet heeft verzet, dat de rechtbank, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad:

1. voor recht verklaart dat de op 29 mei 2009 tussen Aantjes en Van Geel gesloten koopovereenkomst met betrekking tot de machineruimte rechtsgeldig door Fortis buiten rechte is vernietigd, althans, deze te vernietigen;

2. Van Geel veroordeelt binnen twee weken na betekening van het vonnis de eigendom van de machineruimte aan Aantjes te hebben geleverd met gelijktijdige veroordeling van Aantjes aan die levering mee te werken, een en ander op kosten van Aantjes en Van Geel, alsmede te bepalen dat het tussen partijen te wijzen vonnis dezelfde kracht heeft als bedoelde tot levering van genoemd registergoed bestemde akte tussen Aantjes en Van Geel indien en voor zover Aantjes en Van Geel niet – tijdig – aan deze veroordeling gevolg zullen geven;

3. Aantjes veroordeelt om binnen twee weken na betekening van het vonnis tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan Fortis te betalen een bedrag van € 155.000,-.

4. voor recht verklaart dat de tussen Aantjes en Van Geel bestaande overeenkomst inhoudende dat Aantjes een bedrag van € 140.000,- in de huwelijksgemeenschap zou storten rechtsgeldig door Fortis is vernietigd, althans deze te vernietigen;

5. Van Geel veroordeelt binnen twee weken na betekening van het vonnis het bedrag van € 140.000,- aan Fortis te betalen;

6. Aantjes en Van Geel hoofdelijk veroordeelt in de kosten van het geding, het nasalaris en de beslagkosten daaronder begrepen.

3.2. Aan deze vorderingen legt Fortis, samengevat weergegeven, ten grondslag dat zowel de rechtshandeling strekkende tot verkoop van de machineruimte als die tot storting van € 140.000,- in de huwelijksgemeenschap onverplicht zijn verricht, dat benadeling van de schuldeisers daarvan het gevolg is en dat Aantjes wist of behoorde te weten dat die benadeling het gevolg van deze rechtshandelingen was.

3.3. Aantjes c.s. voert gemotiveerd verweer. Op stellingen van partijen wordt hierna, waar nodig, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De vordering van Fortis is, zowel ten aanzien van de machineruimte als ten aanzien van de storting in de huwelijksgemeenschap, gebaseerd op het bepaalde in artikel 3:45 BW. Beoordeeld moet zodoende worden of door de verkoop van de machineruimte aan Van Geel enerzijds en de (verbintenis tot) storting van € 140.000,- in de huwelijksgemeenschap anderzijds, sprake is van benadeling van de schuldeisers van Aantjes. Voorts moet worden beoordeeld of Aantjes wist of behoorde te weten dat van die benadeling sprake zou zijn en moet worden beoordeeld of voor toewijzing van de vordering die wetenschap ook bij Van Geel vereist en aanwezig was.

De machineruimte

Onverplichte rechtshandeling

4.2. Fortis heeft gesteld dat de verkoop van de machineruimte op 29 mei 2009 een onverplichte rechtshandeling was. Dat standpunt is juist, nu er voor die verkoop geen op de wet of op enige overeenkomst rustende verplichting bestond. Dat de levering op 17 december 2009 op de verkoopovereenkomst van 29 mei 2009 was gebaseerd, zoals Aantjes c.s. stelt, is op zichzelf juist, maar dat verandert aan het onverplichte karakter van de overeenkomst van 29 mei 2009 niets.

Benadeling

4.3. Voor beantwoording van de vraag of sprake is van benadeling van schuldeisers moet een vergelijking worden gemaakt tussen de hypothetische situatie waarin de schuldeisers zouden hebben verkeerd zonder de gewraakte rechtshandeling enerzijds en de situatie waarin zij feitelijk verkeren indien de rechtshandeling onaangetast blijft. Daarbij komt het aan op de vraag of de schuldeisers in hun verhaalsmogelijkheden zijn benadeeld, waarbij het enkele feit dat de mogelijkheid van benadeling bestaat, niet voldoende is voor de conclusie dat sprake is van benadeling van de schuldeisers. De benadeling moet daarbij aanwezig zijn op het moment waarop de schuldeiser zijn rechten doet gelden. Wanneer daarover in rechte wordt gestreden, is het nodig en voldoende dat de benadeling aanwezig is op het moment dat door de rechter wordt beslist.

4.4. Gesteld noch gebleken is dat de machineruimte met enig recht van hypotheek was bezwaard. Dat betekent dat zich in het vermogen van Aantjes vóór de verkoop en levering van die machineruimte aan Van Geel een onbezwaarde eigendom van de machineruimte bevond waarop schuldeisers zich konden verhalen. Uit het feit dat ten tijde van de verkoop aan Van Geel reeds met Jansen een koopsom van € 262.500,- was overeengekomen kan worden afgeleid dat de machineruimte een forse waarde vertegenwoordigde.

4.5. De machineruimte is uiteindelijk feitelijk om niet aan Van Geel geleverd. Weliswaar zijn Aantjes en Van Geel een koopsom overeen gekomen, maar door omzetting van de koopsom in een lening en de directe kwijtschelding daarvan bij de levering heeft Van Geel een vermogensbestanddeel verkregen zonder dat daar enige vergoeding in het vermogen van Aantjes tegenover stond. Door de verkoop en levering van het machinehuis aan Van Geel is zodoende een vermogensbestanddeel met een waarde die aanzienlijk hoger lag dan de (niet betaalde) koopsom van € 72.000,- uit het vermogen van Aantjes gevloeid zonder dat daar enig verhaalsobject voor terug kwam. Daarmee is een belangrijke verhaalsmogelijkheid voor de schuldeisers van Aantjes verloren gegaan.

4.6. Het feit dat de overeengekomen koopsom eerst bij levering van de machineruimte is kwijtgescholden doet niet af aan de conclusie dat sprake is van benadeling, nu het

samenstel van handelingen er in elk geval toe heeft geleid dat uiteindelijk en dus ook thans, een waardevol vermogensbestanddeel om niet uit het vermogen van Aantjes is verdwenen.

4.7. De rechtbank gaat in dit verband voorbij aan het betoog van Aantjes c.s. dat de verkoop van de machineruimte aan Van Geel verband hield met de afspraak om beiden € 140.000,- in de huwelijksgemeenschap te storten. Afgezien van het feit dat op geen enkele wijze is onderbouwd dat een bedrag van € 140.000,- in enige huwelijksgemeenschap zou vloeien en daarmee beschikbaar zou zijn of blijven voor verhaal door schuldeisers, moet ook wanneer Aantjes in dit betoog wordt gevolgd, worden geconcludeerd dat sprake is van benadeling nu de machineruimte aan Van Geel is verkocht voor een bedrag dat aanzienlijk lager lag dan de werkelijke waarde. De rechtbank voegt daar aan toe dat de levering van de machineruimte (door Van Geel of door Aantjes) aan Jansen niet is doorgegaan zodat uiteindelijk de situatie is ontstaan dat de machineruimte om niet het vermogen van Aantjes heeft verlaten en aan dat van Van Geel is toegevoegd. Het is die situatie die de rechtbank bij beantwoording van de vraag of er sprake is van benadeling, heeft te beoordelen.

Wetenschap

4.8. Nu hierboven is geoordeeld dat de machineruimte om niet aan Van Geel is overgedragen is niet relevant of Van Geel wetenschap van de benadeling had, maar komt het slechts aan op de vraag of Aantjes die wetenschap had of behoorde te hebben. Bij beoordeling van de vraag of Aantjes wetenschap had van de benadeling neemt de rechtbank tot uitgangspunt dat het daarbij gaat om een geobjectiveerd begrip. Voldoende is dat Aantjes behoorde te weten dat benadeling van zijn schuldeisers het gevolg van zijn handelen zou zijn. Daartoe is vereist dat voor hem met een redelijke mate van waarschijnlijkheid te voorzien was dat zijn schuldeisers zouden worden benadeeld. De vraag of daarvan sprake is moet daarbij worden beantwoord naar het moment waarop Aantjes de betwiste rechtshandeling verrichtte en is afhankelijk van alle omstandigheden van het geval, waarbij niet voldoende is dat er een kans op benadeling bestond.

4.9. Het bewijs van haar stelling dat Aantjes wetenschap had van benadeling rust op Fortis. Fortis heeft zich in dit verband beroepen op het in artikel 3:46 lid 1 sub 3 a BW opgenomen bewijsvermoeden, maar dat beroep faalt aangezien de vernietiging is ingeroepen bij dagvaardingsexploît van 9 juli 2010 en daarmee meer dan een jaar na de aangevochten rechtshandeling. Beoordeeld zal aldus moeten worden of uit de enerzijds gestelde en anderzijds betwiste feiten kan worden geconcludeerd dat Aantjes de bedoelde wetenschap had.

4.10. Aantjes heeft betwist dat hij behoorde te weten dat benadeling van zijn schuldeisers het gevolg zou zijn van de verkoop van de machineruimte aan Van Geel en heeft aangevoerd dat het juist de bedoeling van de gekozen constructie was dat hij Fortis en zijn overige schuldeisers kon voldoen. Daarbij heeft hij aangegeven dat het de bedoeling was dat bij levering van de machineruimte aan Jansen een koopsom van € 262.500,- beschikbaar zou komen. Daarvan zou Van Geel € 140.000,- krijgen en aan Aantjes zou het restant, dus € 122.500,- toekomen. Van dat restant zou hij de achterstand kunnen voldoen, zijn overige schuldeisers kunnen betalen en gedurende langere tijd de hypotheeklasten kunnen voldoen.

4.11. De rechtbank stelt vast dat Aantjes op geen enkele wijze inzicht heeft gegeven in de wijze waarop de gekozen constructie uitgewerkt zou moeten worden. Onduidelijk is voor de rechtbank – Fortis heeft daar terecht aandacht voor gevraagd – hoe de verkoop aan Van Geel voor een koopsom van € 72.000,- zich verhoudt tot de reeds jegens Jansen tot stand gekomen verplichtingen. De enkele opmerking ter comparitie

dat sprake zou zijn van een zogenaamde abc-levering is daarvoor niet voldoende, al is het maar omdat op geen enkele wijze is onderbouwd hoe zeker was gesteld dat de door Jansen te betalen koopsom tot een bedrag van € 140.000,- aan Van Geel zou toekomen en voor het overige aan Aantjes. Evenmin is duidelijk geworden of het oorspronkelijk de bedoeling was dat Van Geel de koopsom van € 72.000,- wel zou betalen en hoe zich dat dan zou verhouden tot de regeling waarbij Van Geel van de door Jansen te betalen koopsom € 140.000,- zou ontvangen. De rechtbank neemt bij een en ander in aanmerking dat in de conclusie van antwoord weliswaar van een huwelijksgemeenschap wordt gesproken, maar dat ook wordt aangegeven dat het Van Geel is die € 140.000,- zou ontvangen en dat op de comparitie is aangegeven dat in de huwelijkse voorwaarden geen inbrengverplichting is opgenomen.

4.12. Bij deze stand van zaken neemt de rechtbank aan dat op geen enkele wijze was verzekerd dat na verkoop en levering van de machineruimte aan Van Geel enige betaling of anderszins enige opbrengst daarvan in het vermogen van Aantjes zou terugvloeien. De positie van Aantjes op het moment van verkoop van de machinekamer aan Van Geel was daarbij bepaald niet rooskleurig. Niet alleen was hij werkloos geraakt en kon hij de maandelijkse hypotheeklasten niet meer opbrengen waardoor er een reeds forse achterstand was ontstaan, maar ook stond de woning volgens zijn eigen opgave in de conclusie van antwoord op dat moment te koop voor € 895.000,- en lag het dus in de lijn der verwachting dat (i) Fortis wegens het uitblijven van de maandelijkse betalingen tot uitwinning van haar zekerheden zou overgaan en (ii) de woning daarbij onvoldoende zou opbrengen om de openstaande schuld (hoofdsom met achterstallige rente), die op dat moment de vraagprijs en, naar moet worden aangenomen, dus ook de verwachte opbrengst van de woning al overschreed, te voldoen. Daarmee was voor Aantjes te voorzien dat ook de (opbrengst van de) machinekamer nodig zou zijn om zijn schuldeisers te voldoen. Door die opbrengst uit handen te geven kon de conclusie slechts zijn dat er voor de schuldeisers onvoldoende verhaalsobjecten zouden overblijven en dus dat zij benadeeld zouden worden. De rechtbank concludeert dan ook dat uit deze onvoldoende weersproken feiten moet worden afgeleid dat Aantjes wetenschap van benadeling had.

4.13. Die conclusie is niet anders wanneer met Aantjes zou moeten worden aangenomen dat hij er op 29 mei 2009 vanuit mocht gaan dat hem een deel van de verkoopopbrengst van de machineruimte zou toekomen. Dat deel immers zou slechts € 122.500,- zijn. Een belangrijk deel van de opbrengst zou ook in die situatie uit het vermogen van Aantjes vloeien terwijl het gelet op het bovenstaande met een redelijke mate van waarschijnlijkheid te voorzien was dat uit het restant niet alle schuldeisers, waartoe immers niet alleen Fortis en Fortis ASR Praktijkvoorziening behoorden, maar ook Arenda, voldaan konden worden.

Resumerend

4.14. Gelet op het bovenstaande moet worden aangenomen dat Fortis terecht de verkoopovereenkomst heeft vernietigd. Van Geel is dan ook gehouden de eigendom van de machinekamer aan Aantjes te leveren, die op zijn beurt is gehouden aan die levering mee te werken. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat Van Geel niet heeft gesteld, en dat dit ook niet is gebleken, dat zij niet ten gevolge van de rechtshandeling was gebaat, als bedoeld in artikel 3:45 lid 3 BW. De vorderingen onder 1 en 2 komen dan ook voor toewijzing in aanmerking. De vordering die strekt tot betaling van € 155.000,- aan Fortis is door Aantjes c.s. niet weersproken en komt dus eveneens voor toewijzing in aanmerking.

De huwelijksgemeenschap

4.15. De gewijzigde eis strekt er enerzijds mede toe dat voor recht wordt verklaard dat een overeenkomst tussen Aantjes en Van Geel inhoudende dat Aantjes een bedrag van € 140.000,- in de huwelijksgemeenschap zou storten rechtsgeldig door de bank is vernietigd, althans, deze te vernietigen en anderzijds tot veroordeling van Van Geel tot betaling van het bedrag van € 140.000,- aan Fortis.

4.16. Aantjes c.s. heeft niet weersproken dat de gestelde rechtshandeling onverplicht is verricht, zomin als hij heeft weersproken dat door de rechtshandeling sprake is van benadeling van de schuldeisers. De rechtbank leidt uit hetgeen Aantjes c.s. op de comparitie hebben aangevoerd af dat ook ten aanzien van deze rechtshandeling wordt betwist dat er sprake is van wetenschap van benadeling als bedoeld in artikel 3:45 BW.

4.17. De rechtbank is van oordeel dat ook ten aanzien van de storting in de huwelijksgemeenschap sprake is van een rechtshandeling om niet, zodat opnieuw uitsluitend de wetenschap van Aantjes relevant is. Op grond van hetgeen achter 4.12 is overwogen is de rechtbank ook met betrekking tot deze rechtshandeling van oordeel dat wetenschap van benadeling moet worden aangenomen zodat aan alle eisen van artikel 3:45 BW is voldaan. Fortis heeft van deze rechtshandeling dan ook terecht de vernietiging ingeroepen.

4.18. De rechtbank heeft evenwel sterk de indruk dat, afgezien van de verkoop en levering om niet van de machineruimte aan Van Geel, van een daarnaast bestaande afzonderlijke betaling van € 140.000,- aan Van Geel geen sprake is. Immers, Aantjes heeft in de conclusie van antwoord aangegeven dat hij aan zijn verplichting om € 140.000,- te storten heeft voldaan *door* de verkoop van de machineruimte aan Van Geel. Nu gelet op hetgeen hierboven is overwogen die verkoop ongedaan moet worden gemaakt, lijkt Fortis bij de vordering die betrekking heeft op de huwelijksgemeenschap, geen belang meer te hebben. Om te voorkomen dat de rechtbank op dit onderdeel een beslissing neemt die niet met de feiten in overeenstemming is, acht zij het wenselijk dat partijen zich hierover uitlaten. Aantjes c.s. zal als eerste duidelijkheid moeten verschaffen over de vraag of er een afzonderlijke betaling heeft plaatsgevonden van € 140.000,- en wat de gevolgen hiervan zijn, waarna Fortis daarop kan reageren. De rechtbank benadrukt dat het niet de bedoeling van deze nadere akte-wisseling is dat de discussie wordt heropend over de in dit tussenvonnissen opgenomen beslissingen.

Afsluitend

4.19. De zaak zal worden verwezen naar de rol van 12 oktober 2011 voor het achter 4.18 omschreven doel.

4.20. Dit vonnis is om organisatorische redenen gewezen door een andere rechter dan de rechter ten overstaan van wie de comparitie van partijen is gehouden.

5. De beslissing

De rechtbank

- verwijst de zaak naar de rol van 12 oktober 2011 voor het achter 4.18 omschreven doel;
- houdt elke verdere beslissing aan.